

Stap 3 – 23-02-09

Deze week gaan we weer verder met de 'cursus' hoe je een Partij voor de Dieren in je eigen land kunt oprichten.

Realiseer je dat de mens van nature niet erg tot verandering geneigd is, en al helemaal niet graag op z'n gedrag aangesproken wordt in relatie tot andere levende wezens.

Het is niet voor niets dat er nog nooit eerder in de geschiedenis een politieke partij tot een parlement doordrong die niet de hoogste prioriteit gaf aan mensen belangen, maar koos voor een planeetbrede aanpak waarin de belangen van de zwaksten centraal staan.

Natuurlijk was er in eerste aanleg verbijstering toen we met 2, bijna 3 zetels het parlement binnen stormden. En de andere politieke partijen struikelden over hun eigen benen om zoveel mogelijk diervriendelijke onderwerpen aan de orde te stellen, om te proberen ons de wind uit de zeilen te nemen. De minister van landbouw gaf zelfs in een interview aan dat dat de opdracht was aan zijn ambtenaren: 'neem de Partij voor de Dieren de wind uit de zeilen'.

Daarnaast begonnen al direct allerlei kleine pesterijen. De Christendemocraten die een complete gang in het parlamentsgebouw moesten ontruimen om plaats te maken voor ons, hun natuurlijke 'vijanden', probeerden door broodkruimels achter te laten ons op te zadelen met een muizenplaag. Toen ze hoorden dat wij niet wilden dat er muizengif op onze gang en in onze kamers gestrooid werd, tipten ze direct het grootste ochtendblad over een ophanden zijnde muizenplaag in het Kamergebouw. Niets was echter minder waar. Doordat we geen etensresten laten slingeren (kennelijk zijn we netter op onze kamers dan de Christendemocraten waren) hadden we totaal geen last van muizen.

In de Kamer werd geprobeerd lacherig te doen over onze missie, door als het bijvoorbeeld ging over onderzeeërs uit de Walrus Klasse, te sissen naar ons: "Marianne, Esther, Walrussen zijn ook dieren, even opletten!"
De frustraties over onze doorbraak waren groot, zeker toen bleek dat in de eerste landbouwbegroting voor 80% over dierenrechten en dierenwelzijn gesproken werd, voor het eerst in de geschiedenis. En dat herhaalde zich debat na debat, elke keer opnieuw.

De Christendemocraten probeerden vervolgens zo aardig mogelijk tegen ons te doen, analoog aan wat bokstrainers leren: ga tegen je tegenstander aanhangen als je 'm niet aan kunt, dan kan-ie je tenminste niet zo hard slaan!

Kort na de verkiezingen voor de Tweede Kamer, volgden de verkiezingen voor de Provinciale Staten en de Eerste Kamer, en ook daar behaalden we een hoge score. 9 Statenleden in 8 regionale parlementen en 1 lid in de Eerste Kamer. Dat het er net geen twee werden, kwam doordat een Statenlid van een andere partij (GroenLinks) in een regionaal parlement per ongeluk verkeerd stemde, waardoor in een ingewikkelde restzetelverdeling een tweede zetel bij ons werd weggehaald in het voordeel van de socialistische partij.

Hoe het ook zij, we konden aantonen dat we geen eendagsvliegen waren en ook geen 'vergissing' of 'grapje' van de kiezer.

BBC World service kopte: "Dutch raise animal rights to new level"
(<http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/6198676.stm>)

Absoluut iets om trots op te zijn, maar het gaf ons ook een grote verantwoordelijkheid. Wij mochten de behaalde positie niet meer inleveren, zelfs al was het onze uiteindelijke doelstelling om overbodig te worden.